

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712210169
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8712210169.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcu: O. K., G.. XX.X.XXXX, K. P. XXXX/XX, XXX XX O., Š. U. A. P., právne zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Sivým, so sídlom Nám. sv. Egídia 3006/1116, 058 01 Poprad, IČO: 37947095, proti žalovanej: Slovenská republika - Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava, IČO: 00003328, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 35.955,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/147/2012-560 zo dňa 30.4.2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 30.4.2018 žalobu zamietol a zároveň vyslovil, že žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobou doručenu dňa 26.7.2012 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým bude žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.921,79 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od podania návrhu do zaplatenia.

Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vyplývajúceho z titulu neuhradeného nájmu za pozemky vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to parcely č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 749 m², parcely č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 657 m² a parcely č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.336 m², to všetko zapísané na LV č. XXXX vedenom A. C. O. pre obec O. a k.ú. Z. a parcelu č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.034 m², zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Poprad, odborom katastrálnym pre obec O. a k.ú. Z., ktoré sú zastavané cestným telesom štátnej cesty T. O., k.ú. Z.. Parcely žalobca nadobudol na základe kúpnych zmlúv s tým, že tieto napriek výlučnému vlastníctvu nemôže užívať z dôvodu existujúcej zástavby. S ohľadom na to si voči žalovanej uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to z titulu nájmu za obdobie od 24.2.2010 do 21.10.2011. Na preukázanie dôvodnosti návrhu žalobca predložil znalecký posudok T. B. J. Č.. XXX/XXXX, z ktorého si uplatnil voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v neuhradenom nájmomnom za obdobie od 24.2.2010 do 21.10.2011. V zmysle znaleckého posudku hodnota nájmu za parcel číni za jeden deň sumu 59,43 eur. Túto znalec určil ako priemer hodnoty nájmu za roky 2008 a 2009. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 24.2.2010 do 21.10.2011, teda 605 dní.

3. Žalovaná sa k podanému návrhu písomne vyjadrila a uviedla, že žalobcom označené pozemky boli zastavané cestou I. triedy, pričom sa jedná o trvalý záber pozemkov pre líniovú stavbu. Predložila žalobcovi návrh kúpnej zmluvy po tom, čo mu pre vyporiadanie formou odkúpenia boli pridelené finančné prostriedky, avšak žalobca uzavretie zmluvy odmietol. Žalovaná sa domnieva, že žalobca vedel, že kupuje pozemky zastavané cestným telesom a konal účelovo s úmyslom získať finančné prostriedky. Žalovaná ako majetkový správca majetkovoprávne vysporadúva nevysporiadané pozemky v minulosti zastavané formou kúpnych zmlúv podľa svojich finančných možností, pričom prostriedky sú mu ako rozpočtovej organizácii pridelené zo štátneho rozpočtu. Žalovaná uviedla, že majetkovoprávne vysporiadanie so žalobcom pripadá do úvahy formou uzavretia kúpnej zmluvy, avšak so zaplatením nájmu, či bezdôvodného obohatenia nesúhlasí, nakoľko má za to, že sa jedná o trvalý záber pozemkov cestnými telesami, ktorých žalovaný nie je vlastníkom ale správcom. Navrhla žalobu zamietnuť.

4. Rozsudkom zo dňa 16.11.2012 súd prvej inštancie návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 26.921,79 eur a v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a uznesením Krajského súdu Prešov zo dňa 28.1.2014 bol rozsudok súdu I. stupňa vo vyhovujúcej časti zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V zmysle pokynu odvolacieho súdu mal súd I. stupňa posúdiť, aké práva vznikli právnym predchodcom žalobcu a či právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklo žalobcovi aj vtedy, ak nehnuteľnosti už kúpil s existujúcimi komunikáciami. Súčasne mal súd I. stupňa posúdiť súlad práva žalobcu s dobrými mravmi.

5. Rozsudkom zo dňa 21.3.2016 súd opätovne žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 26.921,79 eur spolu s úrokom z omeškania. Po odvolaní podanom žalovaným Krajský súd Prešov ako súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V zmysle pokynu súdu druhej inštancie mal súd prvej inštancie opätovne posúdiť či bolo konania žalobcu v súlade s dobrými mravmi.

6. Aplikujúc ust. § 3d, § 1 ods. 3 zákona č. 135/1961, § 3 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 489 všetko Občianskeho zákonníka s poukazom na Čl. 20 ods. 1 Ústavy SR ako aj na Čl. 11 ods. 1 listiny s dôrazom na Čl. 20 ods. 1 Ústavy SR súd prvej inštancie uzavrel, že z predmetu návrhu a vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia ako náhrady za užívanie pozemku zastavaného líniovou stavbou vo vlastníctve štátu a správe žalovanej. Obrana žalovanej spočíva o.i. v tom, že za bezdôvodné obohatenie nezodpovedá, nakoľko sa neobohacuje. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 124/2002).

7. Žalovaná mala zákonný prostriedok na to, aby vyporiadala práva k pozemku vo vlastníctve žalobcu, resp. jeho právnych predchodcov. Neiniciovala však sama ani vyvlastňovacie konanie, ani žiadne návrhy na usporiadanie vzťahov s vlastníckymi pozemkami, s výnimkou návrhu kúpnej zmluvy, ktorá však neriešila vzájomný vzťah účastníkov za obdobie pred uzavretím zmluvy.

8. Ak existoval legálny postup, ktorým by bol zriadený právny titul na riadne užívanie pozemku, ale žalovaná uvedené neakceptuje, tak dôsledkom toho sa vlastnícku pozemku má možnosť sa na súde domáhať svojich zákonných práv žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia. „Možnosť domáhať sa“ automaticky neznamená oprávnenosť a odôvodnenosť nároku, je potrebné skúmať tiež otázku dobrých mravov strán sporu.

9. Aj podľa Stavebného zákona, by vlastníkovi pozemku bola za obmedzenie alebo pozbavenie vlastníckych práv priznaná náhrada podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Preto akékoľvek obmedzenie výšky bezdôvodného obohatenia, oproti výške, ktorú navrhovateľka žiada na základe znaleckého posudku vypracovaného podľa rovnakých zásad, ako sa určujú náhrady podľa § 111 Stavebného zákona je v rozpore s Občianskym zákonníkom, Ústavou SR aj Dohovorom o ochrane ľudských práv.

10. Námietku, že cesta T. slúži na bezplatné uspokojovanie verejnej potreby nemožno vziať bez ďalšieho do úvahy, nakoľko otázka nároku na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemku bez právneho dôvodu (právneho titulu na riadne užívanie pozemku žalovaným), má nepochybne aj ústavnú relevanciu (čl. 20 ods. 4 ústavy).

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca je vlastníkom parciel parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 749 m², parcely č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 657 m² a parcely č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.336 m², to všetko zapísané na LV č. XXXX vedenom A. C. O. pre obec O. a k.ú. Z. a parcelu č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.034 m², zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Poprad, odborom katastrálnym pre obec O. a k.ú. Z., ktoré sú zastavané cestným telesom štátnej cesty T. O., k.ú. Z.. Parcely žalobca nadobudol na základe kúpnych zmlúv s tým, že tieto napriek výlučnému vlastníctvu nemôže užívať z dôvodu existujúcej zástavby (žalobca snahu pozemky užívať nijako nedokazoval). Spornou zostala otázka súladu konania žalobcu, ktorý si uplatnil voči žalovanej nárok z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie cestného telesa zriadeného na pozemku žalobcu, s dobrými mravmi a prípadne výška bezdôvodného obohatenia.

12. Je podľa súdu prvej inštancie nepochybné, že realizáciou stavby cestného telesa T. došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobcu. Je tiež nepochybné, že pri obmedzení vlastníctva nedochádza k zmene osôb vlastníka, dôjde len k zásahu do rozsahu oprávnení vyplývajúcich z obsahu ústavou zaručených práv vlastníť majetok (II. ÚS 8/97). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného základného práva a slobody. Rovnováha verejného a súkromného záujmu je dôležitým kritériom na určenie primeranosti obmedzenia každého základného práva a slobody (II. ÚS 28/96). V tomto smere súd prvej inštancie poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky nadväzujúcu na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a konštatuje, že Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, napr. vo veci Agosi c. Taliansko (z 24. októbra 1986, Annuaire, č. XXXX), že otázka proporcionality vyžaduje určiť, či existoval rozumný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným účelom, alebo inými slovami, či bola docielená spravodlivá rovnováha medzi požiadavkami všeobecného záujmu a záujmami jednotlivca.

13. V súdnej praxi sa uplatnil názor o konkurencii dvoch rovnocenných vlastníckych práv v prípade, ak niekto staval na základe časovo neobmedzeného práva k cudziemu pozemku, ktoré v dôsledku zmeny právnej úpravy zaniklo. V týchto prípadoch zostanú práva k stavbe a pozemku rozdielne, vzájomný vzťah vlastníkov je nutné riešiť podľa ustanovenia o bezdôvodnom obohatení (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 823/2003, rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3 Cdo 45/92, nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 94/2011-44). Žalovaná ako vlastníka stavby je obohatená o čiastku, ktorú by žalobca ako vlastníka pozemku dosiahol za prenájmom pozemku zastavaného stavbou.

14. Žalobca odkúpil parcely zastavané cestným telesom v celosti. Jednalo sa o ornú pôdu sčasti zastavanú cestným telesom a hodnota pozemkov uvedená v kúpnych zmluvách predstavovala sumu 35.821,21 eur pri výmere 4.242 m². Následne si žalobca nechal vyhotoviť geometrické plány, ktorými o.i. boli vytvorené parcely parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX, ktoré sú zastavané cestným telesom.

15. Súd prvej inštancie má za to, že žalobca nepreukazoval a nepreukázal, že mal skutočný záujem pozemky využiť na zástavbu či akékoľvek iné využitie. Sám žalobca uviedol, že sa venuje už dlhé roky realitnej činnosti a teda musel vedieť, že kupované pozemky sú zastavané cestným telesom. Je teda zrejmé, že zo strany žalobcu, je podaný návrh v rozpore s dobrými mravmi a šikanóznym výkonom práva a jediným výsledkom vyhovujúceho rozhodnutia by bolo bezdôvodné obohatenie žalobcu vo forme získania ďalších finančných prostriedkov od žalovanej, a to z titulu kúpnej ceny, resp. vydania

bezdôvodného obohatenia. Rozhodnutie v prospech žalobcu by spôsobilo hospodársku ujmu žalovanej, ktorá v prejednávanej veci spočiatku aktívne pristupovala na podmienky žalobcu a parcely zastavané cestným telesom mala v úmysle odkúpiť, avšak následne od kúpy odstúpila po tom, čo žalobca nemal záujem uzavrieť kúpnu zmluvu bez vysporiadania jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vyhovujúce rozhodnutie súdu by s prihliadnutím na konštatované skutočnosti nepochybne odporovalo zásadám spravodlivosti.

16. V prejednávanej veci žalobca uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že nemá možnosť využiť kúpené pozemky, nakoľko na nich žalovaná spravuje cestné teleso. Ako konštatoval súd druhej inštancie, bolo v konaní potrebné zistiť, či žalobca tieto nehnuteľnosti kúpil s úmyslom získať od žalovanej peňažné prostriedky z titulu bezdôvodného obohatenia, resp. tieto pozemky so ziskom predať žalovanej, alebo naopak bolo jeho úmyslom nezastavané časti pozemkov (nakoľko odstránenie stavby cestného telesa neprichádza do úvahy), využiť a ak áno, na aký účel. Predmet zamýšľaného využitia pozemkov žalobcom preukazovaný a preukázaný nebol. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach, a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

17. Povinnosťou súdu je v prejednávanych prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV.ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I. ÚS 50/04).

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

19. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie s uvedením odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

20. V podanom odvolaní žalobca poukázal na tú skutočnosť, že aj na pojednávaní sa vyjadril, že parcely nadobúdala v roku 2006 vo väčšom množstve za účelom naplnenia svojich podnikateľských zámerov, z ktorých jeden bol vystavenie prístavacej plochy vetroňov, ktorý zámer sa nerealizoval práve kvôli nevyporiadaniu pozemkov. Žalobca pravdepodobne kvôli veľkému objemu pozemkov, až následne zistil, že časť odkúpených pozemkov je zastavaná cestným telesom v správe žalovanej. Žalobca navyše kupoval celé pozemky, nie výlučne pozemky pod cestným telesom a túto kúpu bral ako investíciu. Až následne po tom, ako bol žalobca upozornený, že pozemky majú byť čiastočne zastavané cestou 1. Triedy si dal vyhotoviť geometrický plán a vyčleniť pozemky pod cestným telesom.

21. Žalobca pravidelne vyzýval organizačnú zložku žalovanej k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, resp. iného usporiadania vzťahu k pozemkom. Až po neúspešnej niekoľkoročnej snahe pristúpil k podaniu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca poprel, že by nemal záujem uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalovanou. Práve naopak tento záujem tu trvá aj v dnešnej dobe, avšak v čase ponuky žalovanej nemal vedomosť o tom, že žalovaná ako rozpočtová organizácia musí vyčerpať finančné prostriedky ku koncu roka, a teda musí podpísať kúpnu zmluvu ku koncu roka. Nie je to skutočnosť, ktorá by bola známa bežnému človeku, len nebol na takúto skutočnosť urýchleného konania upozornený. Navyše z výsluchu štatutárneho zástupcu žalovanej je zrejmé, že podania žalovanej s návrhom na uzatvorenie zmluvy neobsahujú upozornenie na uzatvorenie zmluvy v konkrétnej lehote pod následkom straty finančných prostriedkov a že tieto finančné prostriedky sú účelovo viazané. Až po zaslaní predbežnej výzvy začala žalovaná brať žalobcu vážne a zaslala mu návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy, od ktorého však následne ustúpila.

22. V zmysle rozhodovacej praxe súdov by to mala byť práve žalovaná, ktorá preukazuje údajne šikanózne vykonávanie práva žalobcu a jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi, a to aj s poukazom na

rozhodnutie Krajského súdu Nitra vo veci sp. zn. 7Co/21/2016 z 31.1.2017, alebo napr. Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/63/2016 zo dňa 25.1.2018, v zmysle ktorých „šikanóznny výkon práva sa musí vždy preukázať a dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto je takýmto výkonom práva poškodený“.

23. S poukazom na vyššie citovaný rozsudok žalobca dôvodil, že počas celého konania pred súdom prvej inštancie poukazoval na tú skutočnosť, že podal žalobu z dôvodu vysporiadania si vzťahov so žalovanou ohľadom pozemkov a nie nevyhnutne uzatvorením kúpnych zmlúv, avšak žalovaná dlhodobo opakovane odmietala možnosti zriadenia zákonného titulu na riadne užívanie pozemku. Je to teda práve nečinnosť žalovanej, zrejme vychádzajúca z výhodnosti bezplatného užívania pozemkov, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a nie aktívne konanie žalobcu. Navyše žalobca nemá žiadnu istotu, že aj do budúcnosti bude jeho vlastníctvo k parcelám zastavaným cestným telesom akokoľvek vyporiadané. Žalovaná totiž nemá žiaden systém vysporiadávania pozemkov, resp. poradovník vysporiadávania čo potvrdila na pojednávaní aj zamestnankyňa žalovanej, ktorá má na starosti prípravu investičnej výstavby u žalovanej.

24. Žalobca mal za to, že jeho konanie, ktorým sa domáha zákonným postupom svojich zákonných práv pred nezávislým a nestranným súdom nemôže byť označené ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca pri nadobudnutí pozemku, aj vzhľadom na väčšiu masu pozemkov, ktoré nadobúdala v rovnakom čase, nemal žiadnu vedomosť, že kupuje pozemky, ktoré sú čiastočne zastavané cestným telesom žalovanej. Kúpu pozemkov bral ako vhodný spôsob investovania peňazí, ako aj spôsob na realizáciu svojho podnikateľského plánu a po zistení situácie od roku 2009 pravidelne pripomínal žalovanej na vyporiadanie pozemkov zastavaných cestou žalovanej. Žalobca v žiadnom prípade nemal v úmysle akýmkoľvek spôsobom znevýhodňovať žalovanú, poškodiť žalovanú, či spôsobiť jej ujmu. Je to práve naopak, podaním žaloby mal žalobca záujem vyporiadať vzťahy, upriamiť pozornosť žalovanej na riešenie problému, nakoľko už pred tým vyčerpал všetky ostatné dostupné prostriedky.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvej inštancie zrušil a sám rozhodol tak, že žalobe vyhovie.

26. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poprela s poukazom na účastnícku výpoveď žalobcu skutočnosť, že v čase kúpy týchto pozemkov žalobca nemal vedomosť o tom, že na časti z nich sa nachádza cestné teleso. Skutočnosť, že žalobca chcel pozemky využiť na výstavbu prístavacej dráhy pre vetrone nikdy počas konania neuvádzal, ale naopak na pojednávaní uviedol, že mal ponuky na odkúpenie pozemkov v rôznych lokalitách, pričom je podľa žalovanej nepochybne rozpor medzi v odvolaní prezentovanom úmysle a skutočným konaním žalobcu, pretože kupoval napríklad aj pozemky zastavené cestou 2. triedy T., ktorá je vlastníctvom O. A. C. a s ktorým takisto vedie súdny spor na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/126/2012. Z kúpnych zmlúv, na základe ktorých žalobca nadobudol vlastníctvo a ktoré sú súčasťou súdneho spisu je nepochybné, že niektoré pozemky parc. č. C.-R. XXXX/XX o výmere 749 m², tak ako bola v celosti vykúpená, tak je aj zastavaná štátnou cestou. Tiež parc. č. C.-R. XXXX/XXX o výmere 1035 m² bola vykúpená v celosti a je zastavaná štátnou cestou. Že žalobca kupoval pozemky v celosti bolo pre účastníkov kúpnej zmluvy nepochybne hospodárnejšie a účelnejšie, ako pred odkúpením ich rozdeľovať geometrickým plánom, čo mu ako osobe zaoberajúcou sa realitnou činnosťou je zrejmé. Zameranie získaných pozemkov pod cestami si žalobca vyhotovil bezprostredne po ich nadobudnutí v roku 2007, o čom svedčí jednak zápis na LV č. XXXX a na LV č. XXXX a tiež žiadosť o zápis geometrického plánu aj samotné geometrické plány, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Zároveň sa tieto pozemky podľa žalovanej nachádzajú v zastavanom území obce a v blízkosti sa nachádzajú objekty občianskej vybavenosti bežného vybavenia, preto prezentovaný úmysel žalobcu vo vyššie uvedenom využití pozemku je podľa žalovanej účelový a zavádzajúci.

27. Žalovaná v priebehu súdneho sporu niekoľkokrát presne a chronologicky vykázala, kedy a ako oslovila žalobcu a ponúkla mu uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorá by natrvalo do budúcnosti usporiadala vlastníctvo vzťahy medzi žalobcom ako vlastníkom pozemku a žalovanou ako vlastníkom stavby na pozemku, keďže ide o trvalý záber. Pre posúdenie úmyslu žalovanej usporiadať vlastnícke právo so žalobcom pred podaním žaloby a vyhnúť sa ďalším súdnym sporom je podstatné, že pred podaním žaloby ešte v októbri 2011 žalobcovi zaslala návrh kúpnej zmluvy. Žalobca ho prevzal 26.10.2011. Návrh bol podpísaný zo strany žalovanej, čím žalovaná bola viazaná svojím návrhom. Žalobca odmietol podpísať kúpnu zmluvu a ako dôvod uviedol, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy pristúpi až po právoplatnom skončení iného súdneho sporu. Podľa žalovanej ide nepochybné odmietnutie dohody podľa § 44 ods.

2 Občianskeho zákonníka, avšak ani po skončení tohto sporu žalobca neuzatvoril kúpnu zmluvu a je otázne, či by pristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ak by nebol v tomto spore úspešný. K zmareniu uzatvoreniu kúpnej zmluvy teda jednoznačne došlo podľa žalovanej vinou žalobcu. Výhovorka žalobcu, že nebol upozornený na to, že žalovaná ak rozpočtová organizácia musí pridelené finančné prostriedky vyčerpať do konca príslušného kalendárneho mesiaca podľa žalovanej neobstojí. Ak žalobca neustále trvá na tom, že sa vždy chcel so žalovanou dohodnúť, nemal podmieňovať uzatvorenie kúpnej zmluvy nespĺniteľnou požiadavkou. Žalobca bol počas celého súdneho sporu zastupovaný advokátom, ktorý ako osoba znala práva je oboznámený s možnosťami hospodárenia rozpočtových organizácií. Z celého konania žalobcu je podľa žalovanej zrejme, že tento sa nechcel vysporiadať so žalovanou trvalým spôsobom, teda uzatvorením kúpnej zmluvy, aby nedochádzalo k ďalším žalobám. Žalovaná odmieta, že by z jej strany išlo o šikanózne konanie a ak sa žalobca odvoláva na rozhodnutia Krajských súdov v Nitre a Bratislave, tak je práve na ňom, aby preukázal šikanózne výkon práva žalovanou. Práve naopak konanie žalobcu možno podľa žalovanej považovať za šikanózne, keďže pred podaním odmietol uzatvoriť kúpnu zmluvu a sám spôsobil stav, kedy podával ďalšie žaloby na žalovanú.

28. Žalovaná bola presvedčená, že s odkazom na § 3 Občianskeho zákonníka došlo zo strany žalobcu ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi, keď tento kupoval pozemky čiastočne alebo úplne zastavané komunikáciou. Zdôraznenie využitia kúpených pozemkov na zriadenie prístavacej dráhy pre vetrone neprichádza do úvahy vzhľadom na umiestnenie pozemkov a toto zdôvodnenie je účelové. Žalobca ako osoba podnikajúca s nehnuteľnosťami vedela aké pozemky kupuje a že na pozemkoch sú cesty. O tom svedčí podľa žalovanej minimálne súdny spor proti O. A. C. ako vlastníkovi a žalobca ako osoba podnikajúca s nehnuteľnosťami mala vedomosť o podobných pozemkoch zastavanými cestami a inicioval aj iné fyzické osoby ku kúpe takých pozemkov. Následne tieto osoby podávali rovnaké žaloby ako žalobca na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ako dôkaz bola v spore vedenom na OS Poprad pod sp. zn. 20C/364/2012 predložená zápisnica z pojednávania zo dňa 23.3.2013, podľa ktorej žalobkyňa uviedla, že ponuku na kúpu pozemku dostala od žalobcu a že sám žalobca povedal, že sa jedná o cesty.

29. Na základe vyššie uvedeného žalovaná žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

30. Žalobca vo svojom vyjadrení k replike žalovanej k jeho odvolaniu uviedol, že táto uvádza nepravdy, pričom k celému sa už v minulosti vyjadril vo svojom písomnom stanovisku, z ktorého je zrejme, že to bola práve žalovaná, ktorá zmarila uzatvorenie kúpnej zmluvy a len z toho dôvodu, že žalobca si dovoľil požiadať o vyporiadanie celého majetkového právneho vzťahu komplexne s tým, že žalovaná s týmto nesúhlasila aj napriek tomu, že s inými osobami majetkové vzťahy vyporiadala komplexne.

31. Žalovaná vo svojej duplike k replike žalobcu sa dôrazne ohradila proti permanentne sa opakujúcim tvrdeniam žalobcu, že uvádzané argumenty sú zavádzajúce, nepravdivé a doslova klamlivé, okrem atakov na žalovanú stanovisko žalobcu neustanovuje také skutočnosti, ku ktorým sa žalovaná v priebehu konania nevyjadřila.

32. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneniu osobou (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

33. Rozsudok vo veci odvolací súd vyhlásil na verejnom zasadnutí podľa § 219 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP, o konaní ktorého súd upovedomil účastníkov prostredníctvom úradnej tabule a webovej stránky súdu.

34. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo

ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

35. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu na priznanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúceho z titulu neuhradeného nájmu za užívanie pozemkov vo výlučnom vlastníctve žalobcu zastavaným cestným telesom žalovaného.

36. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení v tejto veci zo dňa 31.10.2017, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, okrem iného uviedol, že zásadný vplyv na rozsah oprávnení dotknutého vlastníka zastavaného pozemku, z hľadiska posudzovania súladu s dobrými mravmi má zistenie, či takéto práva odvodené zo zastavania pozemku, si uplatňuje pôvodný vlastník, resp. jeho právny nástupca, alebo či svoje nároky uplatňuje subjekt, ktorý nadobudol vlastnícke právo k pozemku už zastavaného komunikáciou, pričom právo na vydanie bezdôvodného obohatenia malo patriť aj univerzálnemu právnomu nástupcovi, predovšetkým dedičovi, keď prvoinštančný súd nijako nezdôvodnil odvolacím súdom v naznačenom smere, prečo tento nárok prináleží aj žalobcovi, ktorý nie je pôvodný vlastník pozemku a tento pozemok nadobudol až po postavení cestného telesa kúpnu zmluvou. V tejto súvislosti poukazuje opätovne odvolací súd, že žalobca ako subjekt, ktorý odkúpil od pôvodného vlastníka pozemok zastavaný komunikáciou, kupoval nehnuteľnosť, ktorej rozsah užívania bol zásadne, a to dlhodobo predurčený existujúcou stavbou komunikácie, z čoho vyplývala limitácia hodnoty takto zastavaného pozemku v dôsledku, že žalobca nadobudol pozemok s obmedzeným rozsahom práv. Navyiac si musel byť už v čase kúpy vedomý toho, že ide o obmedzenie dlhodobé a je trvalé a kúpou takéhoto pozemku nič nestratil a nadobudol vlastníctvo k pozemku, u ktorého rozsah práv bol reálne obmedzený existenciou stavby komunikácie. Za takéhoto stavu vymáhanie plnenia bezdôvodného obohatenia vyvolalo odvolaciemu súdu pochybnosti, či takéto konanie nie je v rozpore s dobrými mravmi.

37. Odvolací súd nad rámec vyššie uvedeného, v ktorom poukazoval hlavne na predchádzajúce zrušujúce uznesenie v tejto veci, uvádza, že je nepochybné, že realizáciou stavby cestného telesa došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcu. Je tiež nepochybné, že pri obmedzení vlastníctva nedochádza k zmene osôb vlastníka, nakoľko dôjde len k zásahu do rozsahu oprávnení vyplývajúcich z obsahu ústavou zaručených práv vlastníť majetok. Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného základného práva a slobody. Rovnováha verejného a súkromného záujmu je dôležitým kritériom na určenie primeranosti obmedzenia každého základného práva a slobody. V súdnej praxi sa uplatnil názor konkurencie dvoch rovnocenných vlastníckych práv v prípade, ak niekto staval na základe časovo neobmedzeného práva k cudziemu pozemku, ktoré v dôsledku zmeny právnej úpravy zaniklo. V týchto prípadoch zostanú práva k stavbe a pozemku rozdielne, vzájomný vzťah vlastníkov je nutné riešiť podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení.

38. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tento až v podanom odvolaní, a to aj napriek tomu, že konanie začalo už v roku 2012 uviedol ako účel, pre ktorý kupoval tieto pozemky snahu využívať na výstavbu prístávacej dráhy pre vetrone. Uvedený účel je vzhľadom na lokalizáciu týchto nehnuteľností podľa názoru súdu jednoznačne vylúčený, keď tieto sa nachádzajú v zastavanom území mestskej časti O. - Z., a tak ako to vyplýva aj z geometrických plánov nachádzajúcich sa v znaleckých posudkoch vyhotovených v tejto veci v ich bezprostrednej blízkosti sa nachádzajú budovy, čo priamo vylučuje účel spočívajúci v prevádzke letiska vetroňov žalobcom na týchto pozemkoch. Nielenže územný plán v tejto lokalite neumožňuje výstavbu takéhoto letiska, ale tak ako to vyplýva z § 29 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve na spoľahlivú činnosť leteckých pozemných zariadení akými by bola bezpochyby prístavacia dráha pre vetrone je potrebné zriadiť ochranné pásmo, najmä kvôli bezpečnosti leteckej prevádzky, ktoré je obligatórnou podmienkou na vydanie povolenia na prevádzku verejného letiska alebo leteckého pozemného zariadenia, a ktorým V. Ú. zakáže alebo obmedzí v ochranných pásmach, najmä umiestňovať stavby alebo zariadenia a vysádzať porasty, pričom vlastníci stavieb nachádzajúcich sa už v tomto ochrannom pásme by boli povinní strpieť umiestniť na nich prekážkové značenie, čo bezpochyby je na pozemkoch, od ktorých žalobca odvádzal svoj nárok uplatnený v tomto konaní, vylúčené už aj s ohľadom, že priamo v tejto mestskej časti O. - Z. v bezprostrednej blízkosti vo vzdialenosti cca 1 až 2 km sa nachádza letisko O. - E., na ktorom občianske združenie Q. O., U..J. okrem iného ponúka letecký výcvik pilotov vetroňov - bezmotorový výcvik. Zároveň z letového poriadku letiska E. vyplýva možnosť za splnenie tam daných podmienok využívať letiskovú plochu a hangáry na

bezmotorové lietanie - lietanie vetroňov. Poukazujúc na uvedené sa preto odvolaciemu súdu javí ako úplne vylúčené, aby žalobca v tejto lokalite prevádzkoval letisko čo i len pre bezmotorové lietadlá. Už aj vzhľadom na obdobnú žalobu podanú proti O.M. A. C. a na znalosti žalobcu - realitný maklér, ako aj skutočnosť, že žalobca býva a žije priamo v meste O. tak ako to vyplýva z adresy jeho trvalého bydliska, je úplne vylúčené aby žalobca v čase kúpy nemal vedomosť, že pozemky sú zastavané cestným telesom. Žalobca musel vedieť, že bude obmedzený na svojich vlastníckych právach, pretože cestné teleso na týchto pozemkoch sa nachádzalo už v čase ich kúpy žalobcom, pričom išlo o oprávnenú stavbu, čo žalobca ani nespochybňoval. Možno preto uzavrieť, že žalobca v čase kúpy chcel byť práve uvedenou stavbou na svojich vlastníckych právach obmedzený, keďže mu bol známy fakticky stav pozemkov. Táto skutočnosť o vedomosti žalobcu o stave týchto pozemkov v čase ich kúpy vyplýva z príslušných listov vlastníctva ako aj tej skutočnosti, že bezprostredne po ich kúpe si dal žalobca vyhotoviť geometrický plán za účelom odčlenenia tých častí pozemkov, na ktorých sa nachádza cestné teleso.

39. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom, ak podrobil žalobcami uplatnený nárok kritériu dobrých mravov a to vzhľadom na vedomosť žalobcu, že na pozemkoch, ktoré nadobudol na základe vlastnej, slobodnej vôle, sa nachádza stavba cestného telesa, teda už pred nadobudnutím vlastníckeho práva vedel, že v prípade prevodu vlastníckeho práva, bude obmedzovaný v užívaní svojich nehnuteľností.

40. V súvislosti s vyššie uvedeným odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 389/09-20 zo dňa 26.11.2009, v ktorom ústavný súd v súvislosti s kolektívom dobrých mravov uviedol, že „za podstatné v prejednávanej príhode považoval to, že sťažovateľ v čase nadobudnutia pozemku vedel alebo mohol vedieť, že pozemok je zastavaný stavbou cesty. Uvedenú skutočnosť potom sťažovateľ zohľadnil alebo mohol zohľadniť aj pri dojednávani podstatných náležitostí zmluvy, na základe ktorej pozemok nadobudol, resp. pri samotnom rozhodovaní sa, či pozemok za daných podmienok má záujem nadobudnúť alebo nie. Ak sťažovateľ za týchto okolností vlastníctvo k pozemku nadobudol, táto okolnosť nemohla ostať bez následkov ani vo vzťahu k posudzovaniu jeho nároku z hľadiska jeho súladu, resp. rozporu s dobrými mravmi.“ Kontrolou ústavnosti teda prešiel postup súdu, ktorý nároky žalobcov, v súvislosti so stavbou zriadenou na ich nehnuteľnosti, preskúmal cez prizmu dobrých mravov, pričom ústavný súd sa stotožnil s názorom všeobecných súdov v preskúmvanej veci, že vlastníci nehnuteľností, na ktorých bolo zriadené cestné teleso, pred tým ako tieto nehnuteľnosti nadobudol do vlastníctva, vedel o obmedzení svojich vlastníckych práv, preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom bol v predmetnom prípade v rozpore s dobrými mravmi, keďže toto obmedzenie mohlo byť zohľadnené aj pri dojednávani kúpnej ceny na takýto pozemok, prípadne v iných okolnostiach.

41. Obdobným prípadom sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4014/12 vo veci B. proti Slovenskej republike, v ktorom O.. B. namietal porušenie článku 6 ods. 1 Dohovoru tvrdiac, že jeho žaloba bola zamietnutá svojvoľne a v rozpore s princípom právnej istoty, keďže rovnaké súdy v iných konaniach o totožných nárokoch a to pred napadnutým rozhodnutím ako aj po ňom, rozhodovali odlišne ako v napadnutom rozhodnutí. Ďalej namietal porušenie článku 1 Protokolu č. X vzhľadom na skutočnosť, že mesto O. užíva jeho pozemky a súdy mu svojvoľne zamietli akúkoľvek náhradu v tomto ohľade. V rozhodnutí zo dňa 2.7.2019 ESLP v bode 53 zdôraznil, že v posudzovanom prípade bol sťažovateľov nárok zamietnutý pre rozpor s dobrými mravmi, a to vzhľadom na veľmi špecifické okolnosti prípadu. ESLP v súvislosti s uvedeným poukázal najmä na dobrovoľné nadobudnutie majetku s plným vedomým jeho stavu a uplatňovanie podobných nárokov v mnohých iných prípadoch, bez skutočnej snahy o úpravu vzťahu medzi vlastníctvom a užívaním. Na základe týchto okolností sa na vec aplikovalo ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žaloba bola zamietnutá. Vzhľadom na vyššie uvedené ESLP dospel k záveru, že nič nenaznačuje tomu, že by aplikáciu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v posudzovanom prípade neumožňovali hlboké a pretrvávajúce rozpory v judikatúre. Tento záver neovplyvnila ani judikatúra, ktorá nasledovala po rozhodnutiach prijatých v posudzovanom prípade. Sťažnosť podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru bola teda odmietnutá ako zjavne nepodložená. Čo sa týka porušenia článku 1 Protokolu č. X Dohovoru, k uvedenému ESLP uviedol, že v čase rozhodovania vnútroštátnych súdov už bol aspoň jeden podobný prípad, v ktorom súdy na všetkých stupňoch aplikovali § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda po celý čas konania bol úspech sťažovateľovej žaloby podmienený absenciou okolností rozporu s dobrými mravmi. Za týchto okolností nemožno tvrdiť, že sťažovateľ uplatňoval niečo iné, než špekulatívny občianskoprávny nárok bez legitímnej nádeje na úspech a teda nemal „majetok“ chránený článkom 1 Protokolu č. X. ESLP

preto zvyšnú časť sťažnosti podľa tohto ustanovenia odmietol ako nezlučiteľnú ratione materiae s ustanoveniami Dohovoru. Vzhľadom na uvedené ESLP odmietol aj námietku podľa článku 13 Dohovoru a sťažnosť vyhlásil za neprijateľnú.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené je nevyhnutné konštatovať, že právo žalobcu na priznanie náhrady spočívajúcej v bezdôvodnom obohatení žalovanej za nevyplatený nájom je nevyhnutné podrobiť kritériu dobrých mravov vzhľadom na skutočnosť, že žalobca slobodne nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, na ktorých výkon vlastníckeho práva bol obmedzený vzhľadom na v čase prevodu vlastníckeho práva už existujúcu stavbu cestného telesa. S poukazom na uvedené odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považoval priznanie nárokov žalobcovi za poskytnutie ochrany nároku, ktorého výkon je v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu.

43. Výkon subjektívnych práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov možno vnímať ako právo každého správať sa spôsobom, ktorý mu umožní zákon, alebo ktorý vyplýva zo zmluvy, či z rozhodnutia štátneho orgánu a možnosť domáhať sa svojich práv. Výkon práva a povinnosti však nemožno chápať absolútne ani obmedzenie. Obmedzenie výkonu subjektívnych práv je dané predovšetkým právom na výkon subjektívnych práv iných subjektov, avšak nemenej dôležitým kritériom je aj výkon práv v súlade s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Poskytnutie ochrany nárokom žalobcu a priznanie náhrady za vydanie bezdôvodného obohatenia by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a teda porušením ust. § 3 Občianskeho zákonníka.

44. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. XXXXX/XX, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok I. a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. XXXXX/XX, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

45. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o náhrade trov konanie, keď úspešnej žalovanej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok aj v časti náhrady trov konania ako vecne správny potvrdil.

46. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).